

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 ft. — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) barmentesen küldendő.

Előfizethető helyben:
 Telegr. K. Lajos könyvkereskedésében és a kárhozvitálban. (Főter 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:
 Négy hasznos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzori hirdetések alkalmán jutányos áron vételekkel. Helyi díj minden kábla beállításért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újsónapló sora 30 kr.
 Nyilatkoztatók minden petit sora 50 krajczár.
 Hirdetések fölvetésének a szerkesztőségben és kárhozvitálban. Főter 1828. sz. alatt.)
 Közírások nem adtnak vissza.

si intézet!

MIHALY

si intézete

ENBEN,
 a a gyógyszerházzal szemben

ndennemü
 es diszes koporsók

esik, legszebb kivitelben,
 kezeihez mért

eges olcsó árért
 rnyály verseny mellett is a szigoru

pendezését. helyben, mint vidéken.
 allatást szalag felirással — vagy a

omogatását, hogy a szomorodott felek
 lóssam ki.
 Kiváló tisztelettel:
DANKO MIHALY.

MÜLLER

zi-ut 70. szám.

an elterjedt

száma

száma

száma

száma

száma

száma

száma

száma

száma

száma

Pályaválasztás.

Csak pár nap van hátra s a műszakcsarnokai az iskolák újra megnyílnak, kis és nagy tanulók elhagyják a szülei házat, hogy a tudományok mértékén tengeren hajóközölközzenek. Minden egyest a szülek féltő gondolja, utólról utólról kibeszélhetlen szeretettel kísér, az édes anyák szeméi könnyeláradnak a 9 éves fiú távozásakor is, meg akkor is, mikor már az akadémiára küldi. Hiszen tudja az a jószág anyai szív, hogy gyermek meg ez is és pedig sokkal gyermekebb, mint amaz, mert nagy gyermek, kit a társadalmi élet magához ölelhet úgy, hogy ölelése egyenlővé lehet az agyonfójtással.

De nem az a célom ezuttal, hogy a szülek elszomorodását rajzoljam, hanem sokkal inkább oda töreksem, ami éppen e napokban képezi igen sok családban a beszéd tárgyát, t. i. a pályaválasztás kérdését fejtegetni, mint amely a legmélyebben nyúl az ember életébe, csaknem belemarkol mintegy az ember jövőjébe is. Mert egy rosszul választott pályától való idegenkedés, fázás, annak kicsinylése, az azzal való elégedetlenség, mind olyan jelenségek, melyek apró túszurakokhoz hasonló módon sértegetik a lelket s igen könnyen az öngyilkosság gondolatához is juttathatják azt, kinek nincs kellő lelkierője a megnyugvashoz.

A pályaválasztást úgy tekinthetjük, mint elhatározó lépést kire-kire nézve jövőjét illetőleg. No már egy ilyen nagyfontosságú, az ember egész földi életére kiható lépést csak úgy könnyelműen, meg gondolatlanul nem tehet senki, aki szereti önmagát s van valami becsé előtte az életnek. Éppen azért százszor meg százszor meg kell fontolnia egy pályát választó ifjúnak, mint a szüleknek: melyik az az életpálya, melyre ifjúsága legszebb idejét száncsja, hogy a rosszul választott pályán hiába eltöltött idő után a késői bankkódás keserű könyvei ne legyenek a tanui az egykor hibásan tett lépésnek.

Mindenkinek, aki pályát választ, meg kell vizsgálnia önmagát legszigorúbban. Mérlegelnie kell szellemi és testi tehetségeit, a célt, melyet maga elé tűz, a hivatottságot, hajlam-érzetet, melyek ragadják az embert, vagy elidegenítik az embert egyik pálya felé s másik pályától. Az egyéni sajátos természetét is figyelembe kell vennie a pálya választásánál, mert az is helyet kér magának s ha most nem méltatják figyelemre, felni lehet, hogy később kér magának helyet, amikor már veszélyeztetheti is a különben révpártot ért egyen életének esendős folyását s megzavarhatja az ember életútjának határozott irányát.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

A jó nő szépségéről

(Carmen Sylva műve.)

Carmen Sylva, a román királyné, ily czim alatt adta ki a »Familia« cz. lapban egy olyan dolgozatot, mely érdemes arra, hogy a magyar olvasók is, főleg a nők, megismerjék.

Itt a czikk:

»A jó nő szépsége isten házána díszé.«

Olyan nagy hatalmat, erőt, világosságot követel a Mindenható a nőtől, mint a napfénytől; senmivel sem kevesebbet. A nő hatalmát érezheti egész hazában. E hatalommal megismerkedhetünk, mielőtt lakásába lépünk. Mar az ajtó küszöbén kezdjük ismerni őt és onnan érezzük egész lényét és munkálkodásainak varázsát; a kastélyban éppen úgy, mint a szerény kunyhóban. Lépünk drága szőnyegre, vagy csak egyszerű padlora, fogadjon arannyal szövött drága ruhában az inas vagy egy egyszerű mezitlabbos gyermek, vezessenek gazdagon ékített szalonba, vagy alacsony szűk kis szobába; mindenütt megérezhetjük a ház nőjének a szellemét, mielőtt őt láthatnók.

Ha a nő olyan, mint a napfény, akkor otthona hasonló a csillogó égbolthoz: tiszta és vidám. Ha a ház nője homlokán tisztaság, szívében szeretet, kezében munka van: úgy körülötte minden csilamló fényt és ilatot terjeszt; úgy gyermekei és virágai szépen festednek és nyílnak, úgy férje boldog mosolylyal lép haza a nap fardalmaiból és ha vendég lép a házába, felvidámul, a beteg már hangja hallatára is jobban érzi magát és a szűk-szűk szenedő jobban érez segítséget józan tanácsai, mint adományai által.

Az sem mellőzendő: gyorsan kíván-e valaki célhoz jutni, mindelemből u. n. fizetéses állást akar-e elérni, vagy pedig nem ítérzik céljainak messzebbre nyúló időben elérésétől s nyugodtan be tudja-e várni vágyainak, reményeinek teljesülését. Óvakodni kell már most a jövőnek tündérképekkel kiszínezésétől, a légvárak építetése az ifjú korba tartozik ugyan, de a pályaválasztás kérdésénél ne azt tekintjük, a mi »talán« bekövetkezhetik, mint legfőbb kívánság, hanem csak azt, amit »okvetlen« biztosít a választott pálya természete. Reménykedni lehet, de csak okos reménységgel.

Hivatottság, hajlam, tehetség, vagy öntermészet, mind megkívánják, hogy figyelembe véssenek s reájuk súlyt helyezzenek a pályaválasztásra jutottak. Az az ismeretes mondás: »Nincs hozzá kedvem«, igen a megfontolandó az ezt mondó által, hogy mi indítja e nyilatkozatra. A kit tehetségének hiánya, természetének helyes ismerete vezet e nyilatkozatra, okosan beszél; de ha talán azért nincs kedve, — bár érzi a hivatottságot valamely pályához, — mert esetleg nem biztosít fényes jövőt, csak tisztességes állást, az már arról tanuskodik, hogy nem tud komolyan gondolkodni. Hiszen az a fényes jövő ki számára képez biztos tulajdost? Fellegvár az, melyet csak az önmagával számot vetni nem tudó építhet, hogy aztán keservesen megbánja balgaságát.

Ma már hazánkban is annyi mindenféle pálya nyílik az erre hivatottak számára, hogy panaszt e tekintetben egyáltalán nem hallhatni. S a magyar ember a maga Istentől nyert testi-lelki tulajdonával, ha akarja s jól választotta pályáját, mindenikén munkálhatja saját s hazája boldogságát.

A magyar ember mindenre alkalmas, csak hogy nem ismeri önmagát. Előítéletei nagy számmal vannak, melyek a legnagyobb mértékben hatást gyakorolnak rá s semmi áron sem hajlandó egyik-másik életpályára rálepn. Pedig ha igazán szeretjük huzánkat, csak úgy biztosíthatjuk szabadságát s függetlenségét ha minden pályán elfoglalunk minden olyan pozíciót, mely alkalmas arra, hogy a haza javára hathatósan munkálkodhassunk rajta.

Bár hazánk a legnagyobb mértékben agrikultur állam, nagy mértékben családok, ki egyedül ettől várja felvirágzását. — Agrikultúrával össze kell kötni mindent mi üdvét előmozdíthatja. Vét az a haza ellen ki nem látja be, hogy nem csupán egy irányban kell a hon javát munkálni, hanem minden irányban, mely becsületes és tisztességes.

Éppen ezért kiválóan kívánatos volna, hogy a katonai s kereskedelmi pálya nagyobb előszereteten részesüljön, mint a melyek

S mindez nem nehéz feladat! Ehez csak szeretet kell. Egy nő előtt, kinek keble el van telve szeretettel, nincs akadály, nincs fardatság vagy felelem; mert egy pillanattal sem magáért, hanem övei boldogságáért él. — Ő nem kéri azt: »vajjon boldog leszek-e?« hanem azt gondolja: »hogyan tegyem boldogga azokat, kiket isten nekem adott!«. A nő, ki minden időben fölteszi magában e kérdést, hamar átérzi lenye varázsának köreit, mert ő világosítja és nagyobbitja az értelmet, felnyitja a szemeket.

A nőnek sohasem kellene addig nyugalmra térnie, míg meg nem kéri önmagát: »vajjon kit tettem ma boldogga?«. És a mely nap föl nem melegíté környezőinek kedélyét, azt elveszítettnek kellene tartania.

Vidámságot terjesszen a maga körében a hűjádón is, szívesen segítse meg mindenben, ifjú karjainak könnyű munkájával, szívesen gyöngédséggel és tiszta gondolatmenetével.

Vidámságot terjesszen a maga körében a fiatal nő, a nappali gondjait mosolylyal fogadja, hűségesen ossza meg a fardalmakat, kiapadhatlan türelemmel bocsassa meg a család tagjainak apró hibáit és tevedéseit.

Vidámságot terjesszen a maga körében az anya! Nyugodtan viselje gondját gyermekeinek, elhárítsa tőlük minden veszélyt, ossza közlük a szeretet kiapadhatatlan kincsét, melylyel egyenlően fogadja minden újszülött gyermekét.

Vidámságot terjesszen a maga körében az agg nő is, bár szemhéjai fardatnak s haja az élet viharáiban megderesedett. Élvezd te is, öregem, a békés életet, melyet megérdemeltél hányatott multid után. Gyönyörködjél az ifjúság vidámságában, mely nyomokban virul s

a mai kor viszonyai között legfőbb mozgató elemek gyanánt szerepelnek az államok életében. — Különösen ez utóbbi kell nagyon ajánlanunk, mint a mely nem is kíván annyit, mint a katonai, melytől hazánkban méltán idegenkednek az emberek a sajátos politikai viszonyok miatt. — A kereskedelmi tér az, mely csaknem az egész világgal összeköttetésbe hozza hazánkat, a melyen ki-ki legjobban tudása szerint használhat hazájának olyan mervében, — a minőt aigha nyerne egyebütt.

A magyar társadalmi életben még ma is azok foglalják el az első helyet, kik a jogász nevezet alá esnek. S méltán. — Magánosság is a jogi pálya az, mely embereit a legméltóbban jutalmazza. — Különösen a bírói pálya ma már olyan, hogy azon kiki a legtisztességesebben megélhet, — sőt fényesen is, ha arravalósága, képzettsége nyilvánvaló. E pályán a biztos előrehaladás meg van állapítva, a melytől itt-ott korlátos ugyan a protekcio, de elvégre is akadályokkal mindenütt kell küzdeni.

Az orvosi pálya ma még igen sok kívánni valót tar fel azok előtt, kik ismerik annak előnyeivel szemben hátrányait is. De hova-tovább fejlődik hazánk e téren is s előbb az idő, a mikor a nép az orvosokat igazi jó barátainak fogja tekinteni s nem látja bennök »a halál madár«-t.

A tanári pályát, valamint a tanítóit, sajnosan kell megvallanunk, hazánkban még mindig nem részesítik olyan elismerésben, a mint megérdemlik annak méltó betöltői. Maga az a körülmény, hogy osztályokba vannak osztva az állami törvények szerint, a legnagyobb mértékben tanuskodik a tanári állás nem becsüléséről. Pedig talán ez az, a mely hazánk műveltségének előmozdítását biztosítja?!

A tanítókról ne is szóljunk, mert pirulva kell bevallanunk, hogy itt a lehető legalsóbb fokot állunk minden tekintetben. S a mi a legrettenesebb: maga az állam az, a mely semmi áron nem tudja, nem akarja megérteni e szegyezteljes állapotok tarthatatlanságát. Pedig talán a tanítók azok, kik a föld egyszerű népet kiemelik a természetes állapotból s ezért érdemelhetnének néminemű tisztességet?!

A műgyememi tanfolyamra készülők biztos reménységgel lehetnek tisztés jövőjük felől, ugyszintén az iparisoklat tanuló is; míg a gazdasági tanítványokba készülők bizony fontolóra vehetik a mai viszonyokat, a mikor kezd agrikultur politikánk más irányúnak engedni: helyes doog-e szaporítani azok számát, kikből a legnagyobb kontingense kerül ki a proletáriusoknak, mivel vajmi kevés helyen nyílik alkalom az arra hivatottaknak tehet-

őrvendézzel a fénynek, mely a mennynek kapujától ragyog feled.

A biborpiros hajnáltól a meleg éltető delig és a csöndes alkonyig, mely arnyekot vet, te, nő, napfény lehetsz; s boldog az, ki olyan lehet, mint a napfény.

S te, férfiak, tekintétek nejeitekben a ti napfényeket. Ehez is csak egy érzelme kell: a szeretet. A szeretet neküli nő olyan, mint az északi szelnek kitett virág, szívesen hozza virágot, de nem bír, csupán elszárgult levelei vannak; s mikor teljes díszében kell virulnia, akkor hervad el. A szeretet neküli nő lelki ereje meg van törve, mint a meggátolt folyóvíz, mely teljes hullamaival szeretett volna medrében tovább haladni; de megáll, s azt sem tudja, merre vegye útját.

Egy nő, ki nem szeret, olyan mint a téli napfény, körülötte nehéz havas felhők-től; hiába akar életet lehelni s tüzevel a földet melegíteni, erejét legyőzi a fagyos zord idő. A férfiu, ki szereti nejét, mindennap újabb kincseket fedezhet fel lelkében, mit többre becsül bármennyi drága kőnél, mert a nőnek ő érte kell sz. nvednie aggodalmat, szomorúságot, félelmet, fardalmat s halálos veszélyeket.

A férfinak halásnak kell lenni neje iránt a csöndes, békés, boldog otthonért, melyet neki elővarázsol s gyermekeiért, kikből szorgalmas, — becsületes embereket nevel. Mert a nő föl van ruhazva földfeletti hatalommal, nagy méltósággal, tehát oly szépséggel, mely fölülmúl minden külvilági ékességet, ő — a nya! S anyának lenni: ez lenye, hivatásának kezdete és vége. Anya! ez a legmagasztosabb elnevezés, mit adhattak neki. Anyának lenni; ez a dicsőség, ez életének tanuja, ez dicsőségének koszorúja, harcza és győzelme, élete és halála.

ségüket érvényesíteni s így arra vannak kárhóztatva, hogy pályájukat elhagyják s tört reményvel más életmód után nezzenek.

A leggyorsabb célhozjutást ígér ez idő szerint a vasuti tisztképző tanfolyam, mely 8 osztály után egy évi kurzust kíván s aztán rögtön nyújt kenyeret.

Talán még a művészeti pályáról kell megemlékezni. De erről szólnom sem kell, mert a kibem meg van az isteni szikra, az mely előre, s jövője, csak kitartása legyen, biztosítva van.

A jegyzői, pénzügyi, erdészeti, gyógyszerészeti stb. pályák mind nyújtanak megélhetést, csak a rátermettség legyen meg az illetőkben. Az erdészeti s bányászati pálya fejlődő stádiumban van; van remény, hogy szép siker várja a vállalkozókat.

Uő-sónak hagytam a lelkész pályát. — Alig van állás, mely magasztosabb célzatu volna, s alig van állás, melynek igen sokszor olyan kevés becsé volna, mint a papi állás.

Hiszen korunknak szemmel látható jellemvonása a vallási közönyösség. Mit lehet aztán várni a vallás szolgája iránt e közönyösség híveitől? . . . Mast, mint föl sem vevett, nem. Különösen ez a sorsuk a prot. lelkészeknek, mint a kik arra is utalják, hogy a szegénységessel küzdenek. Már pedig a szegénység soha senkinek sem szerzett becsületet. A szegénység sok ember szemében bün . . . De azért e pályán is megél az ember.

Legfőlebb le kell mondanunk arról a jogos követelményről, melynek egy 12 esztendeig tanult művelt embernél okvetlenül meg kell lenni: jogos követelményünkről, a független, társadalmi tisztés megéléséről.

Jellemezve bemutatam az életpályákat is, amidőn a pályaválasztásról irtam gondolataimat. Ha csak egyetlen egy pályát választónak sikerült is utmutatást adnom: drágán meg vagyok jutalmazva.

Dr. Tüdös István.

A községi találkozó. Hivatalos értesítés szerint az uralkodók Községre érkezésének pontosideje: Királyunk 16-an este 8 órakor; a szász király 17-én délután 3 óra 30 perczkor s a nemet császár 30 perczel később, 4 órakor érkezik Községre. — A napokban próbamenetet tartottak a teljes udvari vonattal Bécs és Község között. A vonat Claudy udvari tanácsos vezetése alatt 2 óra 20 perczkor robogott be a község-szombathelyi vicinális vasut községi pályaudvarába. A próba teljesen sikerült. Rado Kálmán vasvármegyei főispán szeptember hó 12-én fogja működését megkezdeni Községen s ekkor foglalja el lakását is Tuczentaller Lajos mernök, városi pénztáros

S ez érzelem oly hatalmas bármely nő kebleiben. hogy már serdülő korában gondozza a nálánál gyöngébbeket, később anyja lesz szüleinek, ha azok megöregesnek és elgyengülnek; s anyja lesz még lejtének is, kit szeretettel félt, gondoz.

Es ha a nőtlő megvan vonva e menyeyei érzelem, úgy idegennek ajándékozta azt, mert a szerelem forrasának ki kell történi egész erejével kebleből. Ez érzelem segítseggel, mely aldezatot kíván, egy vétkes nőt is meglehet téríteni; ez érzelem lemoshatja bűnét a saját és a társadalom szemében.

A rossz anya nagy boldogtalanság. Az a férfi, ki rossz nővel van megbűntetve, elveszti minden reményét; mert a rossz anya alantabb fokon áll, mint az aiat, mert az is képes fiait életét okoztatni.

Ha látni fogsz egy hőst a harc mezében, vagy egy másik férfit a lelki kincsek országában, tudd meg, hogy azon apró lények, kiket isten keblekre, karjaitok közé küldött, elsajátítanak tőletek minden jó és rossz tulajdost: óhajaitokat és vágyaitokat, lelki szépséget és tisztaságot; tőletek fogad el mindent, de mindent. Tőletek üggy gyakran gyermekeitek boldogsága, leletek indulatái szerint; mert ez az atálya és fényezője éltünk sorsának.

Az anya bekeztetés a szenvedések közepett, a köszönet, melyet az anya ad a szeretet egy melegebb sugárért, vagy egy jól eltöltött óráért, nagy hatási gyakorol a gyermek kedélyvilágára, éppen úgy, mint az anya közönye, vagy elégedetlensége, mi úgy elszomorítja a gyermek lelkét, hogy abban sem talál vigaszt, mi ellenkező esetben a legnagyobb örömet okozná neki.

Az anya titokzatos befolyása megmérhetlen mély; hatalmát ő maga sem ismeri, s csodálkozik ha látja, hogy kikelt, az a mit

házában, hol a miniszterek is szállva lesznek. A kereskedelmi miniszter rendelkezése folytán a katonai alreáliskolában külön postai és táviróhivatalt állítanak fel, — mely direkt összeköttetésben lesz Bécs és Berlinnel.

A Kőburgok. IV. Henrik szász-kőburg góthai herceg halála alkalmából a párisi „Figaro” a következőket írja a Kőburg-családról: Nevezetes család a Kőburgoké. Minden igazi Kőburgot bizonyos szabad gondolkodás jellemzi, a melyet bájosan találhatunk hasonló mértékben más uralkodó családoknál és a mely lehetővé teszi, hogy látható megerősítés nélkül alkalmazkodjék olyan helyzetekhez, a melyekre nem született. Nevelése arra képesíti, hogy szembe szálljon számos előítélettel és százdának embere legyen. Súlyt helyeznek arra, hogy fejlesszék benne az okoskodás s a vitatkozás iránti hajlamot és fölvertezzék az obskurantizmus ellen. Az igazi Kőburg modern szellem, szabadelvé, de szabadelvűsége nem forró, nem lelkes szeretet, hanem nagyon hasonlít a bájos közönyhöz. Mint raffinált és gyakran gunyoros opportunistát, meg van arról győződve, hogy bizonyos formák nem bírnak azzal a jelentőséggel, melyet a köznépek azoknak tulajdonít, hogy semmi sem hiabavalóbb, mint a megbánás, semmi sem veszedelmesebb, mint a babona, hogy az ítélet simasága, a lélek rugékonysága a természetnek, kiváló adományai, hogy a fejedelmeknek úgy kell a dolgokat vennie, a mint jelentkeznek a szelét úgy, a mint fuj, hogy lehetőleg alkalmazkodni kell a körülményekhez. De tökéletlen képet adnánk a Kőburgokról, ha csak minden előítélettel mentes bölcseseket, vagy csak ügyes üzletembereket látnánk bennük. Tapintatuk és kitűnő itélőképességük azzal a vágygyal párosul, hogy növeljék szerencséjüket és folyton fokozzák dicsőségüket. Szeretik az elsőrendű szerepeket, szeretik magukat előtérbe helyezni és ha a sors ellenük fordul, szenvednek és bánkódnak miatta. — Jelszavuk: per parva ad majora.

BELFÖLD.

Oláh küldöttség a pápánál. Az Unirea című balázsfalvi egyházi közlöny arra izzgatja a metropólia papságát, hogy monstre-küldöttséggel járuljanak a római pápa elé, s kérjék ő szentséget, intervenáljon az apostoli királynál a gör. kath. román egyház és népe érdekében.

Háromszázezer oláh fej. Kolozsvárról vizsgáló bíró ment ki valamely ügyben a közeli Egeres faluba. Észre vette, hogy megjelenése a falu oláh népét szörnyen megrémítette. Kérdésködött a remélt oka felől s kiderült, hogy az ok egy képtelen mese. Azt a hírt terjesztették — még nem tudni kik — a nép között, hogy a király háromszázezer oláh fejet ígért az orosz cárnak ajándékba, a bíró tehát most azért van Egeresen, hogy beszédje a falura kirótt fejeket.

A polgári házasság. A Neues Wiener Tagblatt beszélgetést közöl, a melyet egy munkatársa egy előkelő magyar politikai személyiséggel folytatott. A tudósító többek között megbízható forrásból úgy értesült, hogy a kötelező polgári házasság törvényjavaslatainak szentesítése dolgában döntés a közsegi hadgyakorlatok után történik, a mikor is Szi-

ó vetetl s ismét csodálkozik, ha észreveszi, hogy elvesztett az, a mit ő ápol. Mert bármily közelálló a nő hivatása az istenséghez, bármily hasonló szeretete a napfényhez, sokszor téved és hibáz. Azért legyen a férfi segítségére s könnyítsen terhén, melyet visel; mert kölcsönösen egymást szeretve és becsülve elősegítik egy egészséges nemzedék virágzását, kik mellők lesznek isten gyermekeihez. Adj erőt nekünk szent atyánk, hogy híven teljesítsük egymás iránt a szeretet kötelességeit. — Te, ki mindnyájunkat egyenlővé teremtél, adj erőt, hogy tökéletesedve, egymáson segítve, közeledjünk te hozzád mennyei atyánk! Tégy jóvá s tisztává beonunket, mennyei adományoddal, add nekem gondolkodó értelmet is, mely világít, mint a napfény s mely erőt ad örömet hozni meg az áldozatot azért, hogy gyermekeink okosabbak, jobbakké legyenek, mint a milyen mi vagyunk. S ha gyakori a tévedésünk, te nem fogsz elfáradni abban, hogy nekünk a helyes utat kijelöld.

Engedd istenem, hogy a mi háznak fényes mennyeországa legyen, megvilágítva a te szereteted napfényével, hol az áldozat soha sem tűnik nagyknak, hol a megbocsátás megmérhetlen, hol a hálát nem felejtik el soha!

Ime a román királyné eszménye, a melyben a jó nő szépségét látja.

Miért verte meg Köpczós Tóbiás a feleségét?

Az előzménye ennek az a köztudomású tény, hogy egy szép bajszos száj többet ér egy hármas tokánál s egy csattanósan összeverődő sarkantyúpár csendesebb és kellemesebb egy elhízott lélek döcögésénél. A csinos bajsz tulajdonosa egy huszár-főhadnagy, a hármas

lágyi Dezső igazságügyminisztert meghívják az udvarhoz, hogy megtegye előterjesztését.

A vidéki sajtó és közönsége.

• O tempora, o mores! •

Bizonnyításra nem szorul, hogy a sajtó nagyhatalom, a közvélemény vezetője, organuma. Nincs a modern életnek olyan ága, a hol behatásat, jobban mondva befolyását ne éreztetné. Azok az apró olombetűk körülhatárolt szigorúsággal örökítenek meg minden egyes eseményt, mozzanatot, de kell is hogy így tegyen, mert csak ez uton lesz az a kor hű krónikásává. Mennyi érdek szenved általa esőbot, de mennyi becsülvagy lesz általa semmivé?

A sajtó munkásai, kik a közélet szellemi örökének nagy, olykor alapítalannul kicsinyelt tényezőjét képezik — az elvek és meggyőződések alapján élvén hivatásuknak, nem változhatnak működésükben napról-napra a kereslet és kínálat igényei szerint; innen van aztán, hogy nem mindenkor munkálkodhatnak mindenkinek szaja ize szerint.

Sokszor bizony meg kell törniök a kis borsszemet is; meg kell bolygatniok a folyásában gátolt víz felületét, mert az körülömben elposványosodik, békanyál képződik rajta, a mi pedig a milyen egészségtelen, olyan undorító.

Ebbeli foglalkozása szüli azt, hogy keresik és kerülik, szeretik és gyűlölik, dicsérik és ócsárolják. Így van ez mindenütt a beamtertől lefelé a legutolsó munkásemberig. — Az egyik olympusi mosolytól nézi le a „skribleret”, mert kedves énjét tollahegyére merészkedett venni; a másik titáni dühbel suttana agyon a firkaszt; mert érdeke talán úgy kívánja. De viszont nincs nagyobbkritikus a hirlapvilágonál. Nincs az az elrejtett hiba, vagy kézzelfogható tévedés, melyet nem az írora tolna.

A legpedánsabb vegyelemző sem képes az elemeket alkotószereire bontani, mint teszi a hirlapvilág különösen akkor, ha valami nem tetsző dolgot fedez föl a sarokban; ilyenkor legalább is a német császárnak képzelet magát, ki egykoron elzülött gimnazistáknak nominálta a hirlapírókat, avagy Bismarcknak elbizakodott gögjét érzi magában, ki a hirlapírókat szintén tévesztett pályájú egyéneknek titulálta. Pedig — pro domo beszélve — nincs egy nemzet sem, melynek hirlapírásai nehez, szellemelő munkáját nagyobb odaadással, önzetlenebbül és kisebb anyagi eredménnyel véggezzék, mint minálunk.

Azoknak, kik affektált cinizizmussal mondogatják, hogy a hirlapok nem mindég mondanak igazat, — azt felelem: az öreg Cornelius Nepos bizonyára nem tudta volna be érdemül a derek Epaminondasnak, hogy még tréfából sem hazudott soha, — ha a korabeli emberek mind igazmondók lettek volna.

Ime most veszem észre magam, hogy mi magunkról — vidéki hirlapírókról — akarok beszélni és mily nagy feneket kerítettem mondománknak, már pedig korántsem akarok abba a hibába esni: hogy a ki sokat markol, keveset szorit!

Volna itt sok szorítani való ám, — de mennyi!

Ha jól tudom: Körösi László kollegám-

tokát egy marhakereskedő vallotta magáénak.

A marhakereskedő egy nagy „sláger”-t kísértett meg. Elvett egy vékonyka sugar leányt. X. ur — rövidség okáért hívjuk így Köpczóst — a mi marhakereskedőnk — realista, felesége idealista.

Mikor a feleségével társalgott, mindég eleszaládkozott annak e tulajdonágán.

Z. asszonyka látott egy erdőt:

— Ah, mily enyhét adok ennek árnyas lombjai, mily illatot lehell itt minden. A fákon kedves madarak danája, majd átreppen hosszú lábával a golya...

X. ur így vágta el aztán az ábrándozás fonálát:

— Igen... milyen pompás makkoltató volna ez a disznóknak. — Itt szeretnék lakni én.

Majd ha tovább sétáltak, meglátták a mezőt a kutat.

Z. asszonyka újra elmerült a magas régiókba:

— Ah, mily szép e kut. Szinte elképzelem a szivigatót képet, mikor délben az aratok az arató leányokkal erre sétálva ábrándosan betekintenek a hullám fodros vizre...

Ismét X. ur vágta ketté azt a bizonyos fonálát.

— ...Csak az a baj — hogy ma-holnap kifogy belőle a víz s nem lesz miből itatni a marhakat. Mit fogunk tenni akkor?

Csodálják e hát önök, ha ez ideális asszony — ki nagy kelleltenül ment a három tokához, szive egész szerelmével vonzódt Y. főhadnagyhoz.

Miközben Z. ur a tanyán a marhakat, ökröket nézte nagy lelki gyönyörűséggel, neje őt diszította. — szarvakkal, X. ur a hazament, három porciót bevágva a becsináltból, lefeküdt. Ah, mily boldog álmai lehettek. Rá-

nak köszönhetjük azt a mondást, hogy a vidéki közönség a maga képre teremtí sajtóját. Van benne valami, mert minden vidéki lap olyan, a milyen a közönsége.

A hol kevés gondolat terem, ott bő talajra talál a kisvárosi pletyka; a hol a közönyűekkel nem igen törődnek, ott folynak a kisebb fajtájú kanapépörök, provinciális kulisszatitkok; a hol a tudás és ízlés még csak üvegázi palánta, ott a rozmarin is furkós botot termel s a hol nincs finom humor és poézis, ott agyba-föbe verik egymást a vidéki stréberek.

Vannak egyes helyek, a hol az emberek, mihelyt „ujsgába kerülnek” — idegrohamokat kapnak és azt sem tudják, hol a fejök.

A szegény vidéki sajtó csak amolyan kisiparos, kézműves s mégis annak nagy hivatása, — nagy jövője van, ha... ha izlést, műveltséget, esztétikát ad a vidéknek s ha a magánérdeket mingál tudja rendelni a közérdeknek, s ha végre igazán hivatásos erők kezelik annak gyepelét.

Ha tesszem azt: valaki ósmeri a cicero, garmond, petit betűket, még nem egyuttal hivatásos szerkesztő is Elővigyázóbbak legyünk a görög bölc Thalesnél, ki míg a távolban fénylő csillagokat vizsgálta, nem látta a maga előtt látogató gödröt és beleesett.

Adalbertusz.

KÜLFÖLD.

Kossuth-ünnepek Amerikában. A new-yorki magyar egyet és műkedvelő társaság szeptember 3-án, vasárnap délután az ottani egyik színházban nagyszabású Kossuth-ünnepeket rendez, a melyre meghívják a városi hatóságot és a sajtó képviselőit is. A New-Yorkban élő 48-as honvédek számára nemzeti színű lobogókkal díszített páholy lesz fenntartva. Ez alkalommal a műkedvelő társaság előadja a »Próbázásasságot«-ot és — mint az »Amerikai Nemzetőr«- írja — Radó Gyula az ő hazában oly szenzációt keltett és nagy tetszést aratott Kossuth-kuplét fogja énekelni. Azután a new-yorki magyar dalárda hazafias dalokat ad elő, végül pedig bemutatják a »Kossuth bucsuja a baza határától«- előképet. Az előadást táncz követi, a melynél magyar cigányzenekar fogja a talp alá valókat buzni.

Lázadás Spanyolországban. Sansebastiában Sagasa kormányzó ellen lázadás ütött ki. A nép palotája előtt tüntetést és a katonasággal összecsüszte. 28. szeptember történt. A királyné elutazott Madridból Sansebastianba. A lázadás elnyomására egy hadihajót rendeltek ki.

Légújósaszadok Oroszországban. Az orosz hadügyminisztérium elrendelte, hogy Novokozerszk és Ivangorod erődökben légújósaszadokat alakítsanak. Ezt az intézményt legközelebb Oroszország valamennyi erődítményében életbe léptetik.

Társadalmi élet a vidéken.

Nagyon gyakran emlegetjük a régi jó időköt, mikor még Magyarország tejjel-mézszel folyó melle ország volt, a melyben, ha igaz, az emberek úgy szerettek egymást, mintha csupa édes testvérek lettek volna. — Emlegetjük és alig akadunk nyomára annak a dárídós életnek.

gondolt arra az élvezetre, melyet kedves eledelenek megemészése neki szerzett.

Milyen jó zsíros, leveles. Igen, X. ur arczán mennyei öröm tükröződött le.

X. ur redense délután szokott kirándulni. S ott maradt estig.

De hogysis mondta azt Lantpengető Adolár egy toasztyában:

„Igen, uraim, a sors csapás egünk tiszta derűjét szokta megzavarni. A nyugodt halandók életébe vezetes kezzel nyul be s zavarja meg a békés szívek tiszta örömet.”

E cifra mondás után nincs csodálkozásra ok, ha azt mondom, Z. asszonyka és Y. ur nem számítottak a... sorsra.

Délután 5 óra lehetett. Y. ur javában csókolgatta Z. nagyságát, a ki természetesen sietett a kölesönt busás kamatokkal (csókokat értek) visszafizetni, szóval éppen nem gondoltak a makkoltatásra, vagy ökrözésre.

Az asztalon ott illatozott a pompás tálcácsinált. X. ur hidegen szerette, azért már korán elkészítette neje, ott volt a pamlag mellett a kis asztalon.

Nyílik az ajtó. Belép X. ur. Ma korábban hazajött.

Szent Isten! A gerlepár felugrik. Z. sikolt, Y. ur ellian.

Sietségében fellöki az asztalt.

A becsinált leesik.

X. ur kétségbe esett; elővette botját s nagyokat vágott az ideális lelkületű asszonyra.

Óriási böggessel ordítá:

— Te hülen, képmutató, ostoba, elvete-mült asszony, hát így gondolsz te férjedre, ki annyit költ reád. Így viszesz engem a halálba, miért tetted a kis asztalra a becsináltat? Mi lesz vacsorára?

S a marhakereskedő zokogott!

Krónika ló.

A régi jó idöket most már hiába keressük. — Eltűntek a sarkantyus cizmáival örökös. — Emberek, szokások, viszonyok, erkölcsi és vagyoni állapotok mind megváltoztak.

Általános és jogos a panasza, hogy a vidéken bált hangversenyt, egyleti és jótékony mulatságot, tombolat, szini előadást, közvacsorát gyakran rendeznek és az újságok tele vannak azok nejeivel, a kik ezekben részt vettek. És mégis: nincs társadalmi életünk. A mi van, az csak beteges láz, rohanunk a saját veszádműkbe vakon, mint az esti lepke a gyertyalángba.

Feledni akarjuk gondjainkat, reméljük, hogy elviselhetőbbé lesz egyik vállunkon az élet terhe, ha a másikra is rakunk valami czepelj valót.

A középosztály, mely a tulajdonképeni társadalmat van hivatva képviselni, elzárkóz magának él, a saját belső bajaival bibelődik. A kik pedig ott raiznak a földszínen azoknak egy része csillogásra vágyik, másik része viszont csak azért veti föl fejét a habok fölött, hogy a lábát már hinárban vergődnek a habok alatt.

A társadalmi élet legerősebb kapcsa az összetartás. Ennek sok feltétele van, ugymint egyenlő vagy legalább arányos műveltség, kölcsönös rokonszenv, egyéni függetlenség. — Első feltétele mindazonáltal az összetartásnak mégis az, hogy ne járjon áldozattal. Ezt pedig kikérülni nem lehet, s ez a baj. — Nálunk ugyanis minden társadalmi mozgalom pénzbe kerül.

Első az aláírású iv, azután a varróknál a ruhakereskedő, cipész s a különféle szállítók egész sorra következnek. Mert a társadalmat érintő, mozgató és előmozdító kérdések pénzgyűjtés vagy bal rendezése nélkül szóba se kerülnek.

Mire azután a mulatság napja gyönyörűen leaddozik, — következnek a kiábrándulások. A papa sok sört ivott, a mamának elrontotta gyomrát a sok édesség, a kisasszonyok pedig halálisan rongyosra tánczolták ötven forintos ruháikat s betekre, — sőt néha napokra visszavonulnak, mert a sok kiadást nem győzik.

Ez a betegség. Nem tudunk többé azzal megelegedni, a mint van. Magunkra aggatjuk a pátavoltakat, s úgy megyünk föl a hüszg vásárjára.

S ez a lázas versenyzés megöl minden egyetértést. — A társas összejövetelek mintha álarozos estélyek volnának, melyen senki sem köteles megismerni a másikat, ha nem akarja. — Volnának hát eszesebbek, a gyarlóságok iránt kevésbé elfogultak és szívből méltóbbak bizonyára nem kellene a régi jó idök után sóhajtozni. Száműznünk kellene a költészes szórakozásokat, a társas összejöveteleket és esetben a lélek balzámává válnának. Mert tudjuk, hogy a legtöbb család nehéz munkával keresi kényerét s a társadalom fölött pénzállozatokat nem kívánhat. Így a társas együttélés örömei nem időtöltésül, hanem időülésül szolgálnának.

Sokat kellene foglalkozni azon módok feltárásával, melyek által társadalmi életünk új lendületet nyerne. — De még ezen általános dogmákkal sem győzhető a társadalom sebe. — Legjobb, ha minden egyes vidéken, maga a helyi társadalom lesz saját bajának orvosává.

Ujdonságok.

* A belügyminiszter három rendelete. Hieronymi Károly belügyminiszter az összes törvényhatóságokhoz három igen fontos közegészségügyi rendeletet bocsátott ki.

Az egyik rendelet a vendéglők és szállodák ruhaneműinek és helyiségeinek tisztántartásáról intézkedik és utasítja a hatóságokat, hogy a szállodákban alkalmazott női cselédeket orvosi ellenőrzés alatt tartassák. A második rendelet arról intézkedik, hogy a kórházakból kitiltott egyénekéről nyilvántartást készítsenek s azt minden három évben küldjék fel a belügyminiszterhez. A harmadik rendeletben arról értesíti a miniszter a törvényhatóságokat, hogy a minisztérium közegészségügyi osztályában bakteriologiai laboratóriumot rendeztetett be s hogy ezentul minden vizsgálatra szánt küldemény odaküldendő. — Végül a beküldési anyag szerzése és feladására ad utasítást a miniszteri rendelet a hatóságok orvosoknak.

* Az iskolák megnyitása a kolera járvány miatt elhalasztva. Tegnap éjjel sürgöny érkezett a polgármester nevére, melyet Veressy István főjegyző vetett át az éjjel 1 órakor. — A sürgöny, mely a belügyminisztertől jött, a következő: „Debreczen város polgármesterének, Debreczen. Több oldala kérdésre utasítom, hogy a középiskolákat, ott, hol kolera van, vagy a bova koleras vidékről növendékek járnak, az 1876. é. XIV. tcz. 33. §-a és 157 §-a értelmében szept. 1-én megnyitni ne engedje, azonban arról vallás- és közoktat. miniszter értesítse. Elemi iskolák, ott, hol a közegészségben kolera megbetegedés nem volt és idegen közegészségügyi nem jár, megnyithatók. Hieronymi s. k. A város még a mainap folyamán sürgönyt intézkedett e tárgyban. Az összes helybeli tanintézetek igazgatóságát értesítette és sürgönyt menesztett a szomszédos varmegyék alispáni hivatalához. Az elemi iskolák közül csupán a felsőbb leányiskola négy

első osztályában sok, hol úgy minisztertanács van. E vabbi intézkedése rint városunkban — minden tanint.

* A kertés A homok- és csap a belügyminiszterekre nézve azon nek külön szabályrendeletet szabályrendeletet

* Az idő ban s már haldok különösen az éjsz hogy közleg az ő lesz a levél hullás meglátszik a közle a város. A fűrdő s a sétányokon az zönség élvezi a k megnyílnak a fő szintén napról-nap a barátságos ősz holnap itt lesz, a álmából felébredt azt, hogy friss ve

Dalestély jak önképző egybe ber hó 9 én, szor termében Rácok dőse mellett zárt következő műsor gorikus képekben Silchertől. 3 Ifj. trombitás ezim Kálnán ur, Nessel sereje mellett. 4 Zimaytól. Kezdet személyenként 1, 2 frt. A partoló Az előnköz.

Dr. Br vári egyetem tő dős, tegnap este kezett s az „Am gadóba szállott. A ki tanár kísérel és nagy érdeklő érdekesebb latin re rándult ki az nap reggel utazt

Letört városi b. nyilvart ség érte: kis le havában hírtelen 2257 hazakölt lelend. — Beke

Tüz Al káné újföldi tan mester, bérlőnk. Már akkor is sz gyenuba, mely tanyáján kiütött széna rakodma E tárgyban a a vizsgálatot kárt okozott.

Negy krazt pörös anyo kodasha. Egy meg halmozódott föl a puu dolgot egy se lopos tisztviselő akarta kifüzetni a került a dolog és nek és az esedékos kamatainak, leendő megfizetésé czár miatt — min fogyasztottak el, a pörhöz sem volt

Elgáz k a t s István t éren egy 2 óra kerével. Horvát ki különböző s gett itt időzött ren járt egyik a a robogó kocsi ijedtségében ne szekér elől, a kács, kinek na lovakat, szinté dolgot, mikor a tek az asszony eszméletlenül a bal laba szára megsérült assz

Vihar beborult az ég szerre olyan utczán járókelt ral. Egy kevés ült a szél, az

Gyilk ságnak lett a fiaucska. A kis nes István sz lakosnak. A gyar Imre nevű lős utczán járt loda előtt. Mik talyga jött ve — A talygiz bizonyosan csak megdühög ruggott, majd s lelte úgy, hogy eszméletlen áll János szállított

A régi jó idöket most már hiába keressük... Előzetek a sarkanyus czizmával...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Alattomos és jogos a panasza, hogy a vidéken... A régi jó idöket most már hiába keressük...

Ujdonságok.

A helygymnázium három rendelete... A helygymnázium három rendelete...

Az iskolák megnyitása a kolera járvány miatt elhalasztva... Az iskolák megnyitása a kolera járvány miatt elhalasztva...

Az iskolák megnyitása a kolera járvány miatt elhalasztva... Az iskolák megnyitása a kolera járvány miatt elhalasztva...

aló osztályában szüntetettnek be az előadások... aló osztályában szüntetettnek be az előadások...

A kertészi szabályrendeletek... A kertészi szabályrendeletek...

Az időről... Az időről...

Dalestély... Dalestély...

Dr. Brassay Sámuel... Dr. Brassay Sámuel...

Letört bimbó... Letört bimbó...

Tüz... Tüz...

Nagy krajczáros pör... Nagy krajczáros pör...

Elgázolás... Elgázolás...

Vihar... Vihar...

Gyilkos tehén... Gyilkos tehén...

épület udvarára, hol eszméletre hozván... épület udvarára, hol eszméletre hozván...

Holtravert katona... Holtravert katona...

Sárvány Gyula hirtelen rosszul... Sárvány Gyula hirtelen rosszul...

Dinnye elkobzás... Dinnye elkobzás...

Intő-szó!... Intő-szó!...

A közönség rovata... A közönség rovata...

A közönség rovata... A közönség rovata...

A közönség rovata... A közönség rovata...

A közönség rovata... A közönség rovata...

A közönség rovata... A közönség rovata...

A közönség rovata... A közönség rovata...

A közönség rovata... A közönség rovata...

A közönség rovata... A közönség rovata...

mozást s egy fiatal oláh leányt, kire a legtöbb... mozást s egy fiatal oláh leányt, kire a legtöbb...

Szóknai akaró oláh igazgató... Szóknai akaró oláh igazgató...

Szóknai akaró oláh igazgató... Szóknai akaró oláh igazgató...

Különfélék... Különfélék...

Öngyilkosság a szuron... Öngyilkosság a szuron...

Lovagiaság vértanuja... Lovagiaság vértanuja...

Közgazdaság... Közgazdaság...

Közgazdaság... Közgazdaság...

Budapesti gabonátözsde... Budapesti gabonátözsde...

Szerkesztői üzenet... Szerkesztői üzenet...

Szerkesztői üzenet... Szerkesztői üzenet...

Szibéria fiókja... Szibéria fiókja...

Szibéria fiókja... Szibéria fiókja...

Szibéria fiókja... Szibéria fiókja...

Szibéria fiókja... Szibéria fiókja...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos... Ezentul Szakhalin sziget lesz a számkizárólagos...

